

Şiirlerimle Gömün Beni

– EYLÜL · 27 Temmuz 2011

Gökyüzünden yaralı bir yıldız kaçmış bu gece
Sığınmış göğüs kafesime
Yokluğunda ağıt yakarken her sabahım güneşe
Nerdesin canımın içi
Arıyorum seni ateşler içinde
Hangi şiirde hangi imgesin diye...

Bir martımız vardı hatırlar mısın?
Kör takliti yapıyor bu günlerde
Evdeki fakir bir hüznün küllüğüne
Anlatıyorum seni
O bile gülüyor halime
Sol yanımda kapanmayan yaram duruyor hala
Adını sürüyorum günde bin kez
Hiç iyileşmesin diye...

Bir cami avlusunda terkettim hüznlerimi
Kentin göbeğine astım ümitsizliğimi
Sürülmüş toprak kokusu gülüşlerinde
Dağladım sözlerimi
Kahroldum canımın içi
Yetim bir harf gibiyim şimdi alfabende
Küflü baharlar çürütürken bedenimi
Bakma ayrılığın bıçak sırtı gözlerine
Seni de bir gün yaralamasın diye...

Hazan sarısı bir odada
Dertleşiyorum sabahlara kadar bir yetmişlikle
Nefesimi kelepçeliyorum
Hep benimle kalsın diye
Teninin kokusunu arıyorum çekmecelerde
Bulmak istemiyorum canımın içi
Gözyaşlarımla ıslanmasınlar diye...

Bana çok yakıştırdığın

Baharları kiskandıran
Pembe bir ümidim vardı ya
Bu günlerde hep onu alıyorum koynuma
Buram buram sen koksun diye..
Hiçbir imgede bulamıyorum seni
İhtiyar bir yüreğin yükünü taşıyorken bedenim Avuçlarıma yıldızları topluyorum gizlice
Ayrılığın zehriyle yıkanmasınlar diye...

Anason kokulu yarınlarında uyurken sessiz kalemim
Hiç susturamadığım yanım kalacaksın
Gün gelirden
Alırsan eğer ölüm haberimi
Ahir hayatta kavuşmak için sana
Vasiyetimdir ;
Şiirlerimle gömün beni....